יום ד', ד' בתמוז תשס"ז (20 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יהודי ... עברי ... ישראלי ... ???
*לפעמים נראה שעניין **שלמות העם היהודי** הוא שאלה לא פחות סבוכה מאשר עניין **שלמות הארץ**. דעה אחת בנושא בקטעים הבאים מהמאמר:*
http://www.haaretz.co.il/hasite/pages/ShArtPE.jhtml?itemNo=344571&contrassID=2&subContrassID=4&sbSubContrassID=0

= ... **החלום**, הרעיון והמעשה הציוני היו להקים מדינה ריבונית מודרנית, דמוקרטית, מדינה שבה נהיה אזרחי הארץ וילידיה. לא עוד קהילה ייחודית, חזקה אמנם אך מסתגרת בחיפושים גנטיים של שייכות, עוד עדה דתית בין תריסר עדות דתיות הנתונה לשיפוט הממסד הדתי והנעולה על ידי חוק; כך יימנעו נישואי תערובת, ירושה מהשלטון העות'מני. בישראל יש היום 12 עדות דתיות וכל אדם נולד לתחום השיפוט של עדתו מכוח חוק. הרעיון הציוני ומעשה ההגשמה הציוני היו להקים מדינה ריבונית בארץ שבה מעוגנים שורשיו של העם וצמחה ראשית תרבותו, מקום ששנות אלפיים התפללו להחיותו, עד שקמה תנועת שחרור לאומית ציונית חילונית ברוח הזמן ועשתה מעשה.

ומדינה ריבונית אינה עוד קהילה יהודית מאלה הקיימות בפזורה - רצונך אתה מצטרף אליה, רצונך פורש ממנה ומצטרף או לא מצטרף לאחרת. שהרי ריבונות היא של המדינה שבה אתה חי ובה אתה אזרח כפוף לחוקיה ושותף פעיל בקביעת אופיה, בסיפוק צרכיה וביטחונה. מדינה ריבונית משמע - נטילת חלק באחריות לכל מעשה המדינה ולגבי כל אדם הנמצא בתחום שיפוטה. אחריות לביטחון, לחירות מפחד וממחסור, הבטחת חירות הדת והמצפון, הבטחת חופש הביטוי, הבטחת חיים של כבוד לכלל אזרחיה, גם למיעוט החי איתך, ומתוך שוויון.

זה הטעם שהיישוב הציוני לא נקרא "היישוב היהודי", אלא "היישוב העברי". מתוך רצון ברור להדגיש את ההבדל בין קהילה וולונטרית בכל מקום בתפוצה לבינינו כאן בישראל, שבה האזרחות, הריבונות והיותך בן לעם ישראל בארץ ישראל חד הם. ...

ב"הכרזת העצמאות", שהיא המסמך המכונן של המדינה, נאמר: "אנו חברי מועצת העם נציגי היישוב העברי והתנועה הציונית... מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל היא מדינת ישראל". ובכן, לא נציגי "העם היהודי" כולו, אלא "נציגי היישוב העברי והתנועה הציונית". בפסקה הלפני אחרונה של הכרזת העצמאות נאמר: "אנו מושיטים יד שלום, שכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו"... העם העברי. ...

אני בהחלט בעד חיזוק הקשר [עם יהודי התפוצות], בעד שמירה על הזכות לשבות, היינו קיום "חוק השבות", אך זו מדינת ישראל אשר יהודי החי בה זוכה לריבונות מלאה בשפתו, בתרבותו, באופיה של מדינתו ובמלחמותיה; ואילו יהודי החי באנגליה או בארה"ב ריבונותו אחרת. כי רק לכאן קיבצנו את העם מִיָם ומקדם, מצפון ומנגב, וחידשנו את השפה העברית ואת ריתמוס החיים העתיק בחגים ומועדים ובשבת וכו'. ועם כל אהבתנו לבני עמנו החיים בחו"ל, יש להם נאמנויות אחרות ואל לנו לחבקם חיבוק דוב. ממשלת ישראל לא נבחרה על ידי כלל העם היהודי ואין היא רשאית להטיל עליהם חיובים כקולקטיב.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **<u>רביעי</u>**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', ד' בתמוז תשס"ז (20 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לא במקרה חוק השבות אינו חל על קבוצות אלא על היחיד. "חוק השבות תש"י 1950 קובע: 1. כל יהודי זכאי לעלות ארצה. העלייה היא על פי אשרת עלייה. 2. אשרת עולה תינתן לכל יהודי שהביע את רצונו להשתקע בישראל..." - לשון יחיד ולא לשון רבים. ...

פעם הרבינו לדבר על חברת מופת. הדואגים לעתיד - שידאגו לחוקה דמוקרטית ומכובדת המבטיחה שוויון ונאורות לכלל האזרחים. יבטלו נא את חלוקת הישראלים מכוח חוק לעדות דתיות לצורך שמירה על טוהרת העם היהודי, ייתנו אוטונומיה תרבותית למיעוט הערבי, ישקיעו ב"פיתוח הארץ לטובת כל תושביה" כאמור בהכרזת העצמאות. יש לדאוג לפיתוח החלקים האגרריים בקרב המיעוטים, לעודד אורבניזציה ומקומות עבודה לנשים, בדרך הטבע, וכקיים בכל מקום בעולם, תקטן שם הילודה ותעלה רמת החיים ולפחד "הדמוגרפי" לא יהא טעם. ...